

Gud vanäras i den moderna läran om andlig krigsföring

[Spara som PDF](#)

Ang. den falska teologi som anammas av lärare i andlig krigsföring - av Bob DeWaay

”HERREN har ställt sin tron i himlen, hans konungavälde omfattar allt.”
(Psalm 103:19)

”Och han har av en enda människa skapat alla människor och folk, för att de skall bo över hela jorden. Han har fastställt bestämda tider och utstakat de gränser inom vilka de skall bo” (Apg 17:26)

”Varje människa skall underordna sig den överhet hon har över sig. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är insatt av honom.” (Rom13:1)

Många populära lärare ifrågasätter Guds suveräna rådslut över sin egen skapelse. Deras obibliska scenario lyder så här: ”Gud gjorde Adam till världshärskare; Adam begick ’högförräderi’, och överlät det herraväldet över jorden till Satan; och Kristi förlöslargärning var att återerövra sitt förlorade herravälde”. Enligt denna teologi, överlämnade Kristus världsherraväldet till kyrkan, när Han steg upp till himlen. Kyrkan, i sin tur, förlorade det åter till Satan, på grund av okunskap, otro, och oenighet. Nu i dessa sista dagar, blir påstådda profeter och apostlar uppresta, för att ta kontrollen över de sataniska styrkorna i himlarymderna, och kristna världen. Detta sker genom att kyrkan tar över städer genom att binda och kasta ut de mörkrets andemakter som regerar över dem. Många lärare av denna herraväldesteologins andliga krigsföring anammar detta tillvägagångssätt, som kan skilja sig åt i smärre detaljer.

’Herraväldeesscenariot’ [dominionismen] och dess underliggande teologiska antaganden är obibliska. Vi ska gå igenom dessa olika lärosatser punkt för punkt, och jämföra dem med vad Bibeln säger. Citat från populära lärare som anammat olika nya läror om andlig krigsföring kommer att ges, för att visa hur vittspridda dessa idéer har blivit.

Gav Adam världsherraväldet till Satan?

Herraväldesteologin har sin utgångspunkt i detta antagande: Adam gavs inte bara herravälde över den icke-mänskliga skapelsen, utan över hela världen, andligt och politiskt. Somliga går så långt att de menar att Adam var "gud" över jorden. Exempelvis undervisar Kenneth Copeland:

"Guds orsak till att skapa Adam var hans önskan att reproducera sig själv. Jag menar, en reproduktion av honom själv... Han [Adam] var inte lite lik Gud, han var inte nästan lik Gud, han var inte ens underställd Gud. Det här är svårt för vår mänskliga hjärna att förstå, men jag säger er bara vad Bibeln har sagt."

Copeland undervisar vidare att Adam hade totalt herravälde över jorden. Earl Paulk har en annan version av detta:

"Den enda platsen under Guds herravälde vid den tiden var Edens lustgård, given till Adam och Eva. Andar kontrollerade fortfarande jorden, men Gud sade till Adam och Eva att ta herravälde över dem."

Ett genomgående tema i dominionistisk andlig krigsförings-teologi är att Guds auktoritetssfär är begränsad. Det är som om delegerandet av auktoritet vore detsamma som att förlora den.

Nästa steg i utvecklingen av denna lära är maktöverföringen från Adam till Satan. Ed Silvoso skriver:

"På grund av att Adam, Guds ställföreträdare på jorden, överlät sitt lagliga herravälde till Satan, så blev Gud tvungen att erkänna Satans lagliga ställning, trots det falska sätt den hade vunnits."

Kenneth Copeland beskriver situationen efter att Adam "begick högförräderi, använde den auktoritet, och överlämnade den i händerna på en främmande ande." Resultatet blev att, "Nu stod Gud bokstavligen på utsidan, som åskådare." Copeland betonar åter denna punkt: "Efter att Adam hade överlätit den, så hade inte Gud längre någon auktoritet här." Enligt denna populära undervisning, låg jorden, dess invånare, och till och med dess andevarelser utanför Guds auktoritetssfär. Satan påstås ha erhållit lagligt herravälde över jorden av Adam, och Gud måste erkänna Satans auktoritet.

Om det vore sant, så var tydligen de bibliska författarna helt omedvetna om det. Det Gamla Testamentet betonar Guds universella auktoritet över allt – det inkluderar Satan. I exempelvis Jobs Bok, så måste Satan be Gud om tillåtelse för att få röra Job (Job 1:6-12). Psalmförfattaren beskriver Guds auktoritet:

”Ty Gud är konung över hela jorden, lovsjung honom med en psalm. Gud är konung över hednafolken, Gud sitter på sin heliga tron. Folkens främsta samlas som Abrahams Guds folk. Ty jordens sköldar tillhör Gud, högt är han upphöjd.” (Ps 47:8-10)

Till och med när de onda smider onda planer, och utför dem, så verkar de ovetandes för Guds syften, som Josef sa till sina bröder:

”Ni tänkte ont mot mig, men Gud har tänkt det till godo genom det som nu har skett för att bevara många människors liv.” (1 Mos 50:20)

Till och med vår Herres korsfästelse, som genomfördes av onda människor, var 'Guds förbestämda plan'. (Apg 2:23-24)

Bibeln presenterar knappast Gud som saknandes laglig rätt till sin egen skapelse. Abraham kallade Gud "hela jordens domare". (1 Mos 18:25) I Hesekiel 18:4 sa Gud, "Se, varje levande själ tillhör mig," Detta till trots, påstår många populära lärare att Gud har förlorat herraväldet över jorden till Satan. I Apostlagärningarna 17:26 beskriver Paulus hur Gud har bestämt "gränserna" för alla nationer, vilket är en återspeglning av 5 Mos 32:8. Gud använde till och med hedniska kungar, som persern Cyrus, för att göra sin vilja och låta ära sig. (Jesaja 45:16). Det är otänkbart att Gud skulle kunna bestämma nationernas gränser, om han saknade laglig auktoritet över jorden.

Ett annat mäktigt motexempel till denna teori är Jona och Nineve. Ingen kastade ut [andliga] makter och krafter från Nineve. Staden var extremt ond, välkänd för sitt våld och förtryck. Jona ville inte ens att Nineve skulle omvända sig. (Jona 4:2). Att hela staden omvände sig är inte tack vare någon mänsklig strategi för andlig krigsföring. Nineves omvändelse var Guds verk, med den enda mänskliga hjälpen från en man som inte ville ha något att göra med det.

Teorin om Jesu offer som lösen

Nästa fel i den dominionistiska omskrivningen av Bibelns lära är att man ändrat på syfte av Jesu offer. Kristus dog, resonerar man, för att Gud skulle kunna återta

vad Adam hade överlämnat åt Satan. Historiskt sett, kallas detta för "lösenteorin" om Jesu offergärning. Denna teori dök upp tidigt i kyrkohistorien, men förlorade till förmån för den mer bibeltrogna läran om ställföreträdande offer. Här följer en summering av "lösenteorin":

"I denna situation offrade Gud Kristus till den Onde i utväxling för syndare. Satan tog villigt emot offret, då han insåg att han fick mer än vad han gav upp. Men när han hade fått Kristus ner i helvetet, så insåg han att han inte kunde hålla honom kvar. På den tredje dagen uppstod Kristus i triumf, och Satan blev lämnad utan vare sig gisslan eller lösensumma."

Det är vanligt att populära "trospredikanter" dekorerar denna teori med dramatiska berättelser av hur Kristus kämpade i helvetet med Satan, och en del påstår till och med att Kristus gjorde detta som endast en man - att han hade förlorat sin gudomlighet.

Lösenteorin är förknippad med herraväldesläran om andlig krigsföring i sin påstådda förklaring till hur Gud kunde återerövra laglig auktoritet över jorden och människorna. Exempelvis, ger Ed Silvano denna förklaring:

"Innan Jesu seger på Golgata, skulle Gud inte utmana Satan direkt i frågor rörande människan och världen under hans kontroll. Om han gjort det, skulle Satan ha kunnat kalla Gud för en överträdare."

Han fortsätter att förklara, att sända Jesus var det ända sättet att "lagligen" återta styret över jorden.

Denna teori vanäror Gud. Den bygger på antagandet att Gud måste betala en skuld till Satan för att få tillbaka sin egen skapelse. Det denna teori fräckt ignorerar, är det faktum att människan stod i skuld till Gud, och var rätteligen under Guds vrede! Vi stod under lagens förbannelse (Gal 3) och väntade evig förtappelse. Bibeln använder termen "nådstol" [ordagrant "soningsställe"], som i Romarbrevet 3:25:

"Honom har Gud, genom hans blod, ställt fram som en nådstol, att tas emot genom tron. Så ville han visa sin rättfärdighet,"

Offerblodet hölls ut på nådstolen för att tillfredsställa Guds vrede över synden. Jesu offer handlar om att vi blir frälsta från Guds vrede, inte om att Gud blir frälst

från Satans påstådda lagliga rätt över Guds egen skapelse.

”När vi nu står som rättfärdiga genom hans blod, hur mycket säkrare skall vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen.” (Rom 5:9)

Så varför har vi fortfarande problem?

När man lärt ut att Kristus återvann Guds lagliga rätt till sin egen skapelse, så går lärare i andlig krigsföring vidare med att förklara varför världen fortfarande är en enda röra. Problemet är kyrkan. Enligt deras teorier, så vann Kristus seger, och sitter högt över alla härskare och välden (Ef 1:20-22), vilket är sant. Kristus har all auktoritet. Men man påstår att kontrollen över ”himlarymderna” måste vinnas av kyrkan. Kristi upphöjda position är till ingen nytta, om kyrkan, till vilken han har delegerat all makt (kom ihåg att man antar att delegerad auktoritet innebär förlorad eller överförd auktoritet), tappar bollen. Det som hände Adam kan potentiellt hända igen.

Detta problem förklaras på flera sätt av olika lärare. Ed Silvano lär:

”Kyrkan har nu potentiellt satts i kontroll över himlarymderna, en gång behärskade av ’prinsen av luftens välde’. Men kyrkan måste gå in och övervinna fienden för att återta himlarymderna i sin Herres namn, så att de av Satan fängslades ögon öppnas.”

Skulle kyrkan levt i okunskap i nära tvåtusen år, till dess att moderna lärare i andlig krigsföring kunde komma och upplysa oss!? Skulle predikan av evangelium, tro på Gud, och pånyttfödelse i den Helige Ande förhindrat kyrkan att ta ”kontroll” över ”himlarymderna”!?

Kyrkan fick aldrig i uppdrag att kontrollera himlarymderna. Betänk detta: Jesus berättade för Petrus att Satan hade begärt ”tillåtelse” från Gud att sikta Petrus som vete (Luk 22:31). Gud, med sin suveräna översikt över universum, gav Satan tillåtelse, vilket bara ledde till Petrus omvändelse och följande tjänst. När vi väl har fått kontroll på himlarymderna, kommer Satan då be oss, snarare än Gud, om tillåtelse? Har kyrkan tillräcklig kunskap, vishet, och makt att regera en sfär som bara bitvis finns återgiven i Bibeln, och att styra denna sfär för allas bästa? Jag skulle inte tro det. Kyrkan är varken designad eller utrustad för det. Gud har kontrollen över himlarymderna. Vadhelst Guds rådslut tillåter Satan och hans onda anhängare att göra, kommer endast att resultera i vinning för Guds folk, och

vara till ära för Guds omutbara syften. (Läs Rom 8:28-39). Kristus gav kyrkan auktoritet att "göra lärjungar", inte att ta kontroll över himlarymderna.

Många lärare i andlig krigsföring vränger Skriften för att få det att framstå som om vi ska härska över jorden och himlarymderna. Man citerar följande stycke:

"Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gav han åt församlingen, som är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla." (Ef 1:22-23)

Antagandet är att Gud satte kyrkan som huvud över allt, så att vi som hans kropp kan utöva auktoritet över "allt". Men texten säger inte att han gav "huvudrollen" över allting till kyrkan, utan att han gav "honom, som huvud över allt, till kyrkan". Det är en enorm skillnad. Vi har tagit emot Kristus, inte "huvudrollen". Kristus regerar, och Satan måste fortfarande be om lov, som i fallet med Petrus. Vår trygghet finns i Kristus och i hans goda styre över sin skapelse, inte i vårt påstådda herravälde i hans ställe.

De som lär ut herraväldeleslärens andliga krigsföring tror att Gud är utlämnad åt kyrkans agerande. De lär ut att Gud är "utsatt", och kraftigt begränsad i översynen av sin egen skapelse. Exempelvis, så undervisar Silviso att kyrkan har makt att överlämna jorden och himlarymderna till Satan. Han skriver:

"Satans enda alternativ är att försöka lura kyrkan, Guds agent på jorden, att överlämna åt honom det som har anförtrotts i hennes vård av Gud, ganska likt det han gjorde mot Eva, och sedan mot Adam, i lustgården."

Han upprepar ofta temat att kyrkan står i position att ge jurisdiktion (laglig rätt) över den andliga sfären, och därmed även över jordens städers öde till Satan. Gud skulle då kunna hamna tillbaka i det sorgliga läge som dessa lärare påstår rådde under det Gamla testamentet.

Vi borde inte se Gud som utsatt och begränsad ens med avseende på vårt gudagivna ansvar att predika evangelium. Ändå skriver Silviso:

"Bön opererar i sfären av Guds självpåtagna begränsningar. Dessa är områden där Gud, av för oss okänd anledning, väljer att begränsa sina valmöjligheter, och som en konsekvens, sin handlingsfrihet."

En annan lärare i andlig krigsföring säger: "Vad sårbar Gud har gjort sig själv för vår skull!" Kristus bygger sin församling. Gud utväljer människor ur den fördömda massan, och sänder dem ut med sitt frälsande budskap. Aldrig att Gud kallar oss att vara kosmiska härskare, eller mästare av universum, som han skulle ha backat undan för, för att lämna oss, eller djävulen att råda.

För att visa att jag inte överdriver deras påståenden, fundera på detta uttalande av Francis Frangipane, som gör anspråk på att ha sålt hundratusentals böcker om andlig krigsföring:

"Den kyrka som framgångsrikt för krig mot Isebel kommer att vara den kyrka som ärver den härliga 'Morgonstjärnan', vilket kommer att vara en synlig, yttre ära, som symbol för en dold, inre renhet. Det kommer att vara en kyrka som utövar 'auktoritet över nationerna', på grund av att hon har besegrat Isebels ande, som försökte avkläda Guds tjänare deras auktoritet."

Han antar att Isebel i Uppenbarelseboken 2:20 är en ande som för närvarande kontrollerar mycket av samhället och kyrkan. Isebels huvudsakliga fiender är moderna profeter, som är "Elia" kommen i anden, innan Herrens återkomst. Han uttrycker:

"När man ser Isebel så påtagligt manifesteras sig själv, så bekräftar det bara att Elias ande också är här, och bringar omvändelse och reser upp krigande profeter över hela vårt land."

I linje med herravälde-lärens vanliga anspråk, förutsätter detta att kyrkan genom historien tillät sig själv och resten av samhället att behärskas av Satans agenter, men att det nu kommer nya profeter med nya uppenbarelser, som kommer att föra oss till världsherravälde.

Makten av Ord och Enhet?

När man nu har bestämt att kyrkan har rollen att råda över himlarymderna i Kristi ställe, bjuder herravälde-lärarna i andlig krigsföring på flera teorier om hur man kan avgöra om vi eller Satan har övertaget. En nyckelprincip är den påstådda makten i ord. Frangipane skriver:

”Kristus, som vår bekännelses Överstepräst (Heb 3:1), tar våra ord – må de vara i tro eller i otro – och gengäldar oss evigt liv i proportion till våra ord.”

Det antas i denna lära att Kristi prästerskap är begränsat till sina ord. Denna inkorrekta och inadekvata bibliska exeges gör det stora misstaget att få ordet ”bekännelse” att innebära att Kristi prästerliga roll begränsas till sina ord. Vi bekänner Kristus som vår Överstepräst, är författarens mening. Frangipanes misstolkning upphöjer våra ord på Kristi bekostnad. Larry Lea betonar också ordens makt:

”Djävulen kan inte veta alla dina tankar. Men han kan veta vad du säger. Dina ord kan ge honom den ingång han behöver för att verka ondska.”

Det här är ett gemensamt tema i dominionistlägret. Silviso lär ut att vi skapar ”jurisdiktion” (laglig rätt) för Satan genom ilska, oförlåtelse, eller oenighet. Han resonerar:

”Så snart en sådan jurisdiktion är skapad, så kan Satan och hans demoner invadera de himlarymder som de tidigare evakuerats från. Och detta kan de göra, därför att kristna, genom outredd vrede, förnekar vikten av det exempel som ges i Efesierbrevet 3:9-10, genom att undanhålla varandra nåd.”

Djävulen får tydligen jurisdiktion i himlarymder varje gång kristna blir arga (jämför andra problem, som att man inte samsas med andra kyrkor i samma stad). Om vi säger fel ord, inte går med på dominionismens program för andlig krigsföring, insisterar på renlärighet på bekostnad av enhet, eller bara är okunniga om naturen, identiteten eller planerna hos de olika andliga krafter som verkar i världen, så gör vi oss skyldiga till att ha placerat Satan i auktoritet över våra städer och nationer. Jag överdriver inte deras position; den genomsyrar allt de skriver. Om allt detta är sant, vad finns det då för hopp? **Enligt denna lära, så är det inte Gud som är vårt hopp, utan våra ord, vår ”uppenbarelseskunskap”, våra strategier, och vår vilja att underordna oss dessa rörelsers profeter, som är vårt hopp!**

Vi kan inte ens hoppas på Jesu återkomst, enligt vissa. Earl Paulk skriver: ”Om inte kyrkan utövar sin auktoritet, så kommer Jesus Kristus aldrig att återvända.”

Med tanke på dessa lärors antaganden, så är det svårt att se hur det kan finnas någont hopp. Kristi suveräna auktoritet har tydligen blivit sårbar för att dribblas bort av hans efterföljare till djävulen, genom deras svagheter och tendenser att komma tillkorta i kristen perfektion. Satan får allt mer jurisdiktion! Silvoso betonar:

”Dessa två element [ilska, och att misshaga Anden] tillåter djävulen och hans onda styrkor att träda in i jurisdiktion i de [himlarymder] sfärer, som skapats genom vår olydnad. Eftersom Satan inte kan utmana Jesu auktoritet, så utmanar han kyrkan i sfären av delegerad auktoritet. I sin essens är det en upprepning av vad han gjorde i Edens lustgård.”

Vi skulle påstått kunna ge Kristi auktoritet tillbaka till Satan – som om djävulen någonsin hade haft det!

Makten i våra ord ses som en kreativ kraft som vi måste etablera under Guds rådande. Under en sektion med rubriken ”Att Skapa med Gud”, skriver John Dawson:

”På grund av att vi är lagliga förvaltare av denna planet, så är det viktigt för en människa att tala ut auktorisering för änglarna att agera.”

Vårt herravälde ska tydligen innebära makten att ”binda och lösa” (jag har skrivit tidigare om felanvändningen av denna fras), som vi kan åberopa enligt Matteus 18:18. Dawson fortsätter:

”Inom vår herraväldesträtt ingår privilegiet att tala i existens Guds syften, när Han förmedlar Sina tankar till oss.”

Herraväldesträna ser ord, kopplat med enhet och tro, som krafter som ger människor makt att ”etablera verklighet”.

Flera herraväldeförkunnare använder berättelsen om Babels torn som exempel på denna påstådda mänskliga kraft. Den mänskliga kraften i ord och i enhet, påstår de, kan användas av vem som helst, för gott eller ont. De påstår även att det var mänsklig enhet som låg till grund för Pingstdagen. Man menar tydligen, att om kyrkan enas och använder de tekniker vi diskuterat, så kan vi skapa ett kristet herravälde över hela planeten, utan att Jesus kommer åter. Vi har utlovats större mirakler än de Jesus gjorde, större väckelse än i Apostlagärningarna, och makt och auktoritet tidigare okänd i kyrkohistorien. Allt detta medan Gud är

”utsatt, sårbar” och på något vis har förlorat sin suveräna kontroll över sin egen Skapelse.

Ett exempel på hur långt vissa kan gå i att vränga Skriften, återfinns i Francis Frangipanes förklaring till Babels torn. Han citerar Första Mosebok 11:6, och kommenterar:

”Han [Gud] sa att vad människan än föresatte sig att göra, det hade hon förmågan att åstadkomma.”

Inte exakt så. HERREN sade:

”Se, de är ett enda folk och de har ett enda språk. Detta är deras första tilltag, och härfter skall ingenting vara omöjligt för dem vad de än beslutar sig för.” (1Mos 11:6)

De föresatte sig att bygga Babels torn, och det hade de också gjort, om inte Gud hade gripit in. En enad, fallen mänsklighets föresatser och intentioner är onda (1Mos 6:5). Gud valde att inte låta dem förverkliga den fulla potentialen av sina onda intentioner, att fullgöra det de föresatt sig, utan att underordna sig Guds auktoritet.

Frangipane illustrerar vad han tror versen menar genom att citera mänskliga bragder och storverk. Han kommenterar sedan:

”Ännu idag är dessa saker del av vår värld, på grund av människans makt att etablera verklighet. Om en människas sinne kan föreställa sig något, och han kan få sina medmänniskor att tro på det, så kan deras andar åstadkomma det. Och med få undantag, blir ingenting omöjligt, även för en så liten grupp som två eller tre, när de väl tror att någonting kan hända.”

Detta skiljer sig knappast från den populära, ofta upprepade New Age devisen, ”vad helst en människa kan föreställa sig, det kan hon också åstadkomma.”

Första Mosebok 11 lär oss hur det är Guds suveräna kraft som griper in i mänskliga affärer, inte någon ”enhetens inneboende kraft” som vem som helst kan nytta för att ”etablera verklighet”. Ändå manar herraväldeleslärarna i andlig krigsföring kyrkan att använda enhetens påstått inneboende kraft, för att ta kontrollen över städer och nationer. Fundera på detta: vad var det som hände vid Babels torn? De byggde aldrig klart det. Gud grep in, förbryllade deras språk, och

spred ut dem över hela jorden. Hur kan ens någon kristen lärare påstå att denna incident visar på obegränsad mänsklig förmåga att skapa, och att Gud på något sätt skulle ha förlorat kontrollen över sin skapelse, både i Gamla Testamentet och i Nya? Incidenten visar på Guds obegränsade, suveräna makt att gripa in i mänsklig historia för att fullborda sina syften!

Pat Robertson använder samma bibeltext på liknande sätt. Efter att ha citerat 1 Mos 11:6-8 kommenterar han: "Guds utvärdering är rakt på sak: En enad mänsklighet blir absolut överväldigande." Vad svårt det verkar vara för moderna evangelikaler att hitta Guds suveränitet någonstans, även där den är som kraftfullast demonstrerad. Det här är för sorgligt. Många har köpt in sig på en människotillverkad teologi som vanärrar Gud. Denna teologi kommer inte att resultera i avhysandet av "andemakter och herravälden", kristet herravälde över städer, eller en värld under kristna "överherrars" herravälde. Den kommer bara att resultera i en kyrka som är lamslagen av rädslan att om en "negativ bekännelse" yttras, eller om det blir nödvändigt att korrigera felaktigheter, snarare än att ta del i en urvattnad ekumenik, så har vi givit Satan jurisdiktion över planeten, och Gud kommer att lämnas kvar på utsidan, som en åskådare.

Nero-teologi

Nero är känd för att ha beskyllt kyrkan för Roms brännande. De romerska hedningarna förföljde regelbundet de kristna, och påstod att de bar ansvaret för allt dåligt som hände i deras städer. Tertullianus [kyrkofader från andra århundradet] kommenterade detta:

"Om Tibern höjer sig så högt som stadsmurarna, om Nilen inte sänder sitt vatten över fälten, om skyarna inte ger något regn, om det blir en jordbävning, om det kommer hungersnöd eller farsot, direkt skallar ropen, 'Iväg med de kristna till lejon!' Vad? Ska ni ge sådana folkskaror till ett ensamt djur?"

Vilken ironisk skruv, när vår dags kristna lärare beskyller kyrkan för vad som än händer i en stad! Ed Silvoso betonar: "Stadens tillstånd är alltid resultatet av kyrkans tillstånd." John Dawson påstår: "Vi som troende håller våra städers öde i våra händer. Väckelse eller dom, vilket blir det?"

Man undrar varför Paulus inte berättade om dessa läror för de kristna i Rom. Varför led de sådan förföljelse (Paulus blev slutligen martyr där), när de enkelt kunde ha använt makten i sina ord för att etablera verklighet, komma i total

enhet, bundit stadens 'starke man', proklamerat herravälde över staden för kyrkan, och haft en sådan väckelse att inget hedniskt motstånd hade blivit kvar. Alla de hemskheter som hände kristna i Rom under de följande tvåhundra åren hade kunnat undvikas.

Dessa läror inte bara vanäror Gud, de vanäror trofasta kristna som predikat evangeliet under de senaste två tusen åren. Världens städer är fortfarande hedniska. Tydligen visste inte de kristna missionärerna genom historien hur man skulle ta herravälde över andemakter. Må Gud hjälpa oss att ära honom genom att erkänna hans suveräna kontroll över sin egen skapelse, och omutbarheten i hans eviga syften.

Historien om Gud, människan och evigheten handlar inte om en kosmisk löpartävling med osäker utgång. Guds eviga syften är inte ansträngda, kompromissade, och riskerar inte heller att omintetgöras av människa eller djävul. Gud kommer att fullborda alla sina syften för sin kyrka, för Israel, och för mänskligheten, oavsett dessa falska läror. Han kommer att göra detta genom evangeliets enkla budskap.

"Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror." (1 Kor 1:21).

Historien vilar i Guds händer, inte våra. Vår del är att tro på hans Ord, och hedra honom med vår beroende lydnad.

Översättningen gjord av en av BibelFokus läsare.

Originalartikel på engelska med källhänvisningar finns via nedanstående länk:
<https://cicministry.org/commentary/issue48.htm>